

Zbigniew Lewecki

Izba poznańska

Palestra 20/11(227), 105-106

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dzili również adwokat łódzki Leszek Sługocki i dr M. D. Pełka-Sługocka. Ta dwójka naukowców opracowała temat pt. „Analiza zgodności między wypowiedziami o faktach uzyskanymi w wywiadzie kwestionariuszowym a dokumentami”. Jest to praca wykonana — tak jak i wszystkie prace na-

grozonego tomu — na podstawie wieloletnich badań. Adw. Leszek Sługocki jest pierwszym praktykującym adwokatem nagrodzonym tak wysoką nagrodą za wybitne osiągnięcia naukowo-badawcze.

adw. dr Juliusz Leszczyński

I z b a p o z n a ń s k a

1. W dniu 10 maja br., w XXXI rocznicę zwycięstwa nad faszyzmem, Koło Oficerów Rezerwy przy Radzie Adwokackiej w Poznaniu zorganizowało dla swych członków i pozostałych adwokatów i aplikantów adwokackich strzelanie z pistoletów, w którym wzięło udział 17 osób. Pierwsze miejsce w tych zawodach zajął apl. adw. Wiesław Michalski. Na szczególne podkreślenie zasługuje zajęcie VII miejsca przez adw. Witolda Trojanowskiego, który ma 77 lat. Strzelanie zostało zorganizowane przy dużej pomocy szefa Sądu Wojsk Lotniczych w Poznaniu płka Jana Maciejki.

W tym samym dniu w siedzibie Rady Adwokackiej odbyło się uroczyste zebranie członków Koła Oficerów Rezerwy i Koła Obrońców Wojskowych oraz członków Prezydium Rady Adwokackiej w Poznaniu z dziekanem Rady Stanisławem Maciejewskim na czele. W spotkaniu tym wzięli udział płk Kiwerc z dzielnicowego Zarządu LOK i przedstawiciel szefa Sztabu Woje wódzkiego ppłk Tadeusz Degórski oraz przedstawiciel szefa Sądu Wojsk Lotniczych ppłk Bem.

Okolicznościowy referat o sytuacji militarnej przed wybuchem II wojny światowej, o działaniu Wojska Polskiego w II wojnie oraz o finale zwycięskim II wojny światowej wygłosił adw. Zbigniew Lewicki, podkreślając zasługi żołnierza polskiego na wszystkich polach bitew świata.

Zabierając głos, przedstawiciel LOK płk Kiwerc podkreślił zasługi KOR przy Radzie Adwokackiej, które za-

licza się do przodujących w Wielkopolsce. Płk Kiwerc podał do wiadomości zebranych, że poznańskie KOR zostało wyróżnione specjalnym dyplomem uznania nadanym przez Prezydium LOK. Następnie płk Kiwerc wręczył najbardziej zasłużonym adwokatom i aplikantom adwokackim odznaczenia:

Złotą Odznakę Zasłużonego Działacza LOK — adw. Zenonowi Gniatkowskiemu, Srebrną Odznakę Zasłużonego Działacza LOK — adw. adw.: Marianowi Kokocińskiemu, Stanisławowi Maciejewskiemu, drowi Leonowi Taylorowi, Marianowi Jaskowskiemu, Bronisławowi Rzemykowi, Stefanowi Jaukszowi i drowi Kazimierzowi Tasiemskiemu;

Brązową Odznakę Zasłużonego Działacza LOK wręczono: adw. adw.: Lesławowi Rungemu, Andrzejowi Marcinkowskiemu, Jerzemu Gronowskiemu, apli. adw. Wiesławowi Michalskiemu oraz kol. kol. Janowi Kwiatkowskiemu i Januszowi Szczepańskiemu.

Dyplomy uznania za pracę społeczną w KOR wręczono: adw. adw.: drowi Zdzisławowi Twardowskiemu, Wincentemu Kepińskiemu, Andrzejowi Marciniakowi, Konradowi Sroce, Julianowi Bonowiczowi, Witoldowi za wyróżnienie adw. Zenon Gniatkowskiemu i apli. adw. Antoniemu Weigtwi.

W imieniu odznaczonych podziękował ski.

Po części oficjalnej odbyło się spotkanie zebranych przy kawie, gdzie dzielono się wspomnieniami adwokatów-uczestników walk z faszyzmem.

2. W dniu 16 maja br. POP przy Radzie Adwokackiej w Poznaniu, przy pomocy Rady Adwokackiej, zorganizowała w Dniu Czynu Partyjnego prace społeczną w Nadleśnictwie Państwowym w Bolewicach. Członkowie POP PZPR przy Radzie udali się autokarem do m. Linie, gdzie Nadleśnictwo przy-

gotowało sadzonki do sadzenia lasu. W czynie tym obok członków POP PZPR wzięli także udział aplikanci. W wyniku wykonanych prac zasadzono 1 ha lasu. Nadleśniczy inż. Zawierucha podziękował naszej organizacji za dobrze wykonaną pracę,

adw. Zbigniew Lewecki

I z b a r a d o m s k a

1. Adw. Bronisław Staniszewski

— wspomnienie pośmiertne. W dniu 21 lipca zmarł w Radomiu nestor adwokatury radomskiej adwokat Bronisław Staniszewski.

Urodził się w Radomiu 11 sierpnia 1889 r. jako syn adwokata Karola Staniszewskiego. Po ukończeniu szkoły średniej studiował prawo na uniwersytecie w Kijowie. Studia ukończył w 1912 roku, a następnie aplikował w kancelarii swojego ojca. Na listę adwokatów został wpisany w roku 1917 i od tego czasu przez lat przeszło 50, bo aż do chwili przejścia na emeryturę wykonywał trudną i odpowiedzialną pracę adwokata-cywilisty. Jako prawnik i adwokat zdobył sobie uznanie opinii społecznej i kolegów w zawodzie.

Zmarły był przez długie lata w okresie międzywojennym radcą prawnym Banku Polskiego i Państwowej Wytwórni Uzbrojenia w Radomiu. Po ostatniej wojnie zgłosił się do pracy w Zakładach Metalowych im gen. Waltera, stanowiących kontynuację dawnej Fabryki broni, i na podstawie posiadanych przez siebie dokumentów zorganizował dział prawny. Funkcję radcy prawnego Zakładów im. gen. Waltera pełnił do 2 stycznia 1964 r. Łącznie przepracował w przedwojennej Fabryce broni i w Zakładach im. gen. Waltera 25 lat. Dyrekcja Zakładów pożegnała Go dyplomem honorowym.

Adwokat B. Staniszewski pełnił w okresie międzywojennym w samorząd-

zie adwokackim funkcje członka Rady Adwokackiej w Lublinie oraz delegata tej Rady w Radomiu.

Ubył z szeregów palestry polskiej jeszcze jeden adwokat, którego wieloletnie doświadczenie stanowiło pomost między przeszłością adwokatury a jej teraźniejszością.

adw. Aleksander Czaplicki

2. Adw. Tadeusz Skulimowski—

wspomnienie pośmiertne. W dniu 31 sierpnia 1976 r. zmarł na posterunku pracy, bo w biurze Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Radomiu, adw. Tadeusz Skulimowski. Zналиśmy się i przyjaźnili od czasów szkoły w Gimnazjum Radomskim. Zawsze był pogodnego usposobienia i wielce koleżeński.

Był początkowo prokuratorem, później sędzią, wreszcie długoletnim adwokatem. Na wszystkich tych stanowiskach publicznych cechowały Zmarłego wielka pracowitość i troskliwa dbałość o możliwie najlepsze przeprowadzenie powierzonych mu spraw. Przewodawstwo znał świetnie, ale miał zwyczaj odbywania konsultacji zawodowych z kolegami w celu wszechstronnego rozstrzygnięcia wątpliwości. Jego przemówienia w sądach były drobiazgowo opracowane i rzeczowe, ubarwione powściągliwą swadą oratorską.

Żył lat 64. Los rzucił, że bodaj największe sukcesy w zawodzie adwokackim ukoronowały życie adw. Tadeusza Skulimowskiego właśnie w ostat-